

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.394 van 22 juni 1998.
in de zaken A. 58.584/IX-554
58.585/IX-555.**

In zake : I. Paul VEREECKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. DE WOLF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gulden Vlieslaan 68,
II. Veerle VERSCHAEREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. DE WOLF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gulden Vlieslaan 68

tegen :

I. + II.
de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

tussenkomen de partijen :

I. + II.
1. het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van LINT,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten P. GOOSSENS en H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33,
2. Erik PRIMS,
wonende te BORGERHOUT,
Appelstraat 50.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 22 juni 1994 namens Paul VEREECKE "in zijn hoedanigheid van Nationaal Secretaris en verantwoordelijke leider van het Vrij Syndikaat voor het Openbaar Ambt" werd ingediend door zijn raadman V. DE WOLF, advocaat te Brussel, om de vernietiging te vorderen van het besluit van 22 april 1994 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin "tot vernietiging van het vernietigingsbesluit van de Gouverneur

van de Provincie Antwerpen van 22 maart 1994 inzake de benoeming van de Heer Erik PRIMS tot secretaris van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Lint";

Gezien het verzoekschrift dat op 22 juni 1994 namens Veerle VERSCHAEREN werd ingediend door haar raadsman V. DE WOLF, advocaat te Brussel, om de vernietiging te vorderen van hetzelfde besluit;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst van 18 januari 1995 en 15 februari 1995 in de zaak A. 58.584/IX-554;

Gelet op de beschikkingen van 25 januari 1995 en 24 maart 1995 die de tussenkomsten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Lint en Erik PRIMS toelaten;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst van 18 januari 1995 en 15 februari 1995 in de zaak A. 58.585/IX-555;

Gelet op de beschikkingen van 7 februari 1995 en 27 maart 1995 die de tussenkomsten van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Lint en Erik PRIMS toelaten;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memories van de tussenkomende partijen;

Gezien de verslagen opgemaakt door Auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikkingen van 23 oktober 1997 die de neerlegging ter griffie van de verslagen en van de dossiers gelasten;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikkingen van 8 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 mei 1998;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat O. RONSE, die loco Advocaat V. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de procesvoering.

Overwegende dat de ingediende beroepen dermate met elkaar zijn verbonden dat het wenselijk is dat ze worden gevoegd;

2. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van deze zaken kunnen worden samengevat als volgt :

2.1. Op 29 oktober 1992 stelt de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Lint de aanwervingsvoorwaarden vast voor de betrekking van O.C.M.W.-secretaris, na daarover op 14 oktober 1992 te hebben onderhandeld met de representatieve vakorganisaties van het personeel, op dat ogenblik de C.C.O.D. en de A.C.O.D.

2.2. Op 26 augustus 1993 verklaart de raad voor maatschappelijk welzijn de betrekking van O.C.M.W.-secretaris vacant.

2.3. Op 30 september 1993 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn in zijn besluit van 29 oktober 1992 betreffende de aanwervingsvoorwaarden voor de betrekking van O.C.M.W.-secretaris, de vermelding dat een psycholoog deel uitmaakt van de examenjury te schrappen en in de plaats daarvan een bepaling toe te voegen naar luid waarvan "de in het bekwaamheidsexamen geslaagde kandidaten kunnen onderworpen worden aan een psychotechnisch onderzoek, af te nemen door de psychologische dienst van de rijksdienst voor arbeidsvoorziening".

Het wordt door de verwerende en de tussenkommende partijen niet betwist dat over de inhoud van deze beslissing niet voorafgaandelijk werd onderhandeld met de representatieve vakorganisaties van het personeel, C.C.O.D., A.C.O.D. en V.S.O.A.

2.4. De schriftelijke examenproef heeft plaats op 20 november 1993. Van de twintig kandidaten die zich voor dit examenonderdeel aanbieden, zijn er zes geslaagd. De mondelinge examenproef heeft plaats op 4 december 1993. Vier kandidaten behalen hierop ten minste 50 % van de punten. Drie van hen behalen ook ten minste 60 % van de punten in het totaal en zijn derhalve geslaagd voor het aanwervingsexamen.

Het wordt door de verwerende en de tussenkomende partijen niet betwist dat de representatieve vakorganisaties niet voorafgaandelijk werden verwittigd van de data van de examenproeven.

2.5. De uitslag van het niet-vergelijkend aanwervingsexamen is de volgende :

	schriftelijk/	mondeling/	totaal
- Veerle VERSCHAEREN	127/200	28/50	155/250 (62 %)
- Patricia TRUYENS	126/200	42/50	168/250 (67 %)
- Erik PRIMS	122,5/200	37/50	159,5/250 (64 %).

2.6. Op 14 december 1993 nemen de geslaagde kandidaten deel aan een psychotechnisch onderzoek door de psychologische dienst van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding. Ze worden alle drie geschikt bevonden voor de uitoefening van de functie van O.C.M.W.-secretaris.

2.7. Op 12 januari 1994 zouden de representatieve vakorganisaties van het personeel, waaronder het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, tijdens het syndicaal overleg de vertegenwoordigers van de overheid erop hebben gewezen "dat zij in kennis moeten gesteld worden van de data van de aanwervingsexamens".

2.8. Op 13 januari 1994 krijgen de drie geslaagde kandidaten de mogelijkheid om zich, ieder om beurt gedurende dertig minuten, voor te stellen aan de raad voor maatschappelijk welzijn. Voorafgaandelijk waren aan de raadsleden de curricula vitae van de kandidaten, de processen-verbaal van de schriftelijke en de mondelinge examenproef en een nota van de O.C.M.W.-secretaris met de totaaluitslag van het examen toegezonden.

2.9. Op 20 januari 1994 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn Erik PRIMS te benoemen tot O.C.M.W.-secretaris.

2.10. Dit benoemingsbesluit verwijst naar de hiervoor aangehaalde gegevens en vermeldt voorts :

"Gelet op de uitslag van de geheime stemming waartoe in zitting met gesloten deuren werd overgegaan, nl.

* de heer PRIMS bekomt 4 stemmen

* mevrouw TRUYENS bekomt 1 stem

* mevrouw VERSCHAEREN bekomt 4 stemmen

er zijn geen blanco stemmen.

Bijgevolg wordt er overgegaan tot een tweede geheime stemronde tussen de 2 kandidaten die tijdens de eerste stemronde de meeste stemmen behaalden, nl. de heer PRIMS en mevrouw VERSCHAEREN.

De uitslag van deze tweede geheime stemronde is de volgende :

* de heer PRIMS bekomt 5 stemmen

* mevrouw VERSCHAEREN bekomt 4 stemmen

Er zijn geen blanco stemmen".

2.11. Nadat bij hem tegen deze benoeming bezwaren werden ingediend door de laureate van het examen, Patricia TRUYENS, door twee leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van Lint en door het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, beslist de gouverneur van de provincie Antwerpen op 22 maart 1994 het benoemingsbesluit te vernietigen, omdat de representatieve vakorganisaties niet voorafgaandelijk op de hoogte waren gebracht van de data van de examenproeven, omdat met de representatieve vakorganisaties niet voorafgaandelijk werd onderhandeld over de wijziging die bij besluit van 30 september 1993 van de raad voor maatschappelijk welzijn aan de aanwervingsvoorwaarden werd aangebracht, en omdat het benoemingsbesluit niet aangeeft waarom de examensuitslag niet werd gevolgd.

2.12. Op 22 april 1994 vernietigt de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin het vernietigingsbesluit van de

gouverneur. Dit besluit steunt inzonderheid op volgende considerans :

"... dat de gouverneur een eerste reden voor vernietiging ziet in het feit dat het centrum de vakorganisaties niet op de hoogte heeft gesteld van de data van de examenproeven voor de betrokken functie, hetgeen een schending zou uitmaken van artikel 17, 3° van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en van artikel 14 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van die wet, bepalingen op grond waarvan de vakorganisaties het recht hebben om aanwezig te zijn bij examens; ... dat (echter) noch in dat artikel 17, 3°, noch in dat artikel 14, de verplichting wordt opgelegd om de vakorganisaties in kennis te stellen van de datum van een examen; dat bovendien het doel van dit prerogatief om aanwezig te zijn bij de examens is : aan de vakorganisaties de gelegenheid te geven het regelmatig verloop van de examenverrichtingen na te gaan; dat nu uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de eigenlijke examenverrichtingen, onder het toezicht van een jury voorgezeten door een leidinggevend ambtenaar van het provinciebestuur, wel degelijk een regelmatig verloop hebben gekend; dat aldus vaststaat dat het niet-inlichten van de vakorganisaties geen weerslag kan hebben gehad op de door de gouverneur vernietigde benoeming; dat tenslotte, voor zover dit niet-inlichten ten opzichte van die benoemingsbeslissing al een verzuim van een substantiële vormvereiste zou uitmaken, dit volgens een vaste rechtspraak van de raad van state, slechts leidt tot vernietiging, indien dit verzuim, in feite, invloed heeft gehad op de inhoud van de gewraakte beslissing, wat in deze zaak niet het geval is; ... dat de gouverneur als tweede reden voor vernietiging aanvoert dat het centrum, zonder daarover te onderhandelen met de vakorganisaties, een grondige wijziging heeft aangebracht in de aanwervingsvoorwaarden voor secretaris, meer bepaald : het wijzigen van de samenstelling van de examenjury door daaruit de aanwezigheid van een psycholoog te schrappen en, in vervanging daarvan, een psychotechnisch onderzoek aan de voorwaarden toe te voegen; dat dit volgens de gouverneur een schending is van artikel 2, §1 van de eerder genoemde wet van 19 december 1974; ... dat (echter) het inschrijven van de mogelijkheid van een psychotechnisch onderzoek door de psychologische dienst van de rijksdienst voor arbeidsvoorziening in vervanging van de opname van een psycholoog in de examenjury niet kan geacht worden een grondige wijziging van de aanwervingsvoorwaarden van secretaris te zijn; dat het daarentegen dient te worden beschouwd als een invulling en nadere uitwerking van

een oorspronkelijke beslissing, die enerzijds erop gericht is de raad nog beter voor te lichten over de kandidaten voor het ambt in kwestie (dat van dusdanig gewicht is dat aan het nut van een psychotechnisch onderzoek niet kan worden getwijfeld) en anderzijds ertoe strekt de kandidaten door dit onderzoek nog betere garanties op een objectieve beoordeling te verschaffen dan dat zij zouden hebben gehad met het zetelen van een psycholoog in de examenjury; dat het niet-onderhandelen over deze nuancering niet noodzakelijkerwijze dient te worden beschouwd als de schending van een substantiële vormvereiste; dat dit niet-onderhandelen over deze invulling, waarvan niet kan worden betwist dat zij is ingevoegd in het belang van diegenen die door de vakorganisaties worden vertegenwoordigd, geen weerslag kan hebben gehad op de gewraakte benoeming en daarom niet dient te leiden tot vernietiging; dat tenslotte alle kandidaten die geslaagd waren in het bekwaamheidsexamen, geschikt werden bevonden door de betrokken psychologische dienst; ... dat de gouverneur als derde reden voor vernietiging de schending van de motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen naar voren schuift; dat, volgens de gouverneur, uit de door de raad gegeven motivering niet kan worden afgeleid waarom werd afgeweken van de examenuitslag, het enige criterium dat de drie geschikte kandidaten van elkaar heeft onderscheiden; dat uit die motivering nergens blijkt waarom de benoemde kandidaat een grotere aanspraak kon maken; dat, steeds volgens de gouverneur, door een gebrekkige motivering, waardoor het niet mogelijk is om precies te weten op grond van welke reden de overheid de beslissing nam, niet voldaan wordt aan de draagkrachtvereiste; ... dat (echter) de gewraakte benoeming gedaan is na een gewoon examen, waarvan het doel is de onbekwamen te weren en waarbij alle geslaagden in aanmerking komen voor benoeming; dat de raad niet gebonden was door de rangschikking van de geslaagden van het examen; dat hij dan ook binnen de grenzen van de redelijkheid gebleven is wanneer hij, na een grondige vergelijking van de kandidaten, onder meer ook op basis van de voorstelling van de kandidaten en van het psychotechnisch onderzoek, uiteindelijk koos voor de heer PRIMS, met 64 % tweede in een examen waarvan de eerste slaagde met 67 %; dat verder de consideransen van de benoemingsbeslissing van 20 januari 1994 een omstandiger uitdrukkelijke motivering omvatten dan wat de gouverneur in zijn vernietigingsbeslissing als te beperkte motivering omschrijft; dat tenslotte de heer PRIMS bij geheime stemming benoemd is en dat het voor de raad niet mogelijk is om de motieven die ertoe geleid hebben de heer PRIMS te verkiezen boven de andere geslaagden, nog verder te veruitwendigen, zonder daarbij het

geheim van de stemming te schenden; ... dat het om bovengenoemde redenen aangewezen is de gouverneursbeslissing van 22 maart 1994 te vernietigen, zodat de raadsbeslissing van 20 januari 1994 uitwerking kan hebben".

Dit vernietigingsbesluit is het voorwerp van de onderhavige annulatieberoepen;

3. Over de ontvankelijkheid van de beroepen.

3.1.1. Overwegende dat de tussenkomende partijen in een eerste exceptie de procesbevoegdheid van eerste verzoeker betwisten omdat hij volgens hen niet aantoonst dat hij namens het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt bij de Raad van State in rechte mag treden;

3.1.2. Overwegende dat eerste verzoeker het onderhavige annulatieberoep niet heeft ingediend "namens het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt als feitelijke vereniging"; dat uit de bewoordingen van het verzoekschrift enkel kan worden afgeleid dat verzoeker het annulatieberoep heeft ingediend in persoonlijke naam, op grond van zijn persoonlijke hoedanigheid van "Nationaal Secretaris en verantwoordelijke leider van het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt"; dat verzoekers belang bij het annulatieberoep dan ook vanuit dat oogpunt moet worden onderzocht; dat de exceptie derhalve feitelijke grondslag mist en moet worden verworpen;

3.2.1. Overwegende dat de tussenkomende partijen voorts opwerpen dat eerste verzoeker niet aantoonst op welke wijze het bestreden besluit zijn belangen heeft geschaad en hoe het nadeel dat hij meent te lijden zou ophouden door de vernietiging van dat besluit; dat zij daaromtrent betogen dat volgens de rechtspraak van de Raad van State vakorganisaties die feitelijke verenigingen zijn, enkel in rechte kunnen treden indien zij door

de overheid erkend zijn en bij de werking van de openbare dienst betrokken zijn en voorzover hun eigen belangen als "medewerker" aan de openbare dienst geschaad zijn, zodat volgens deze rechtspraak vakorganisaties de Raad van State niet kunnen adiëren ter vrijwaring van de belangen van hun leden, wat nochtans in de onderhavige zaak de bedoeling van het beroep lijkt te zijn; dat eerste verzoeker, aldus de tussenkommende partijen, geen "geïndividualiseerd, griefhoudend, rechtstreeks belang" doet gelden, daar uit geen enkel stuk blijkt dat eerste verzoeker enig materieel of moreel nadeel heeft geleden dat door een eventuele vernietiging ongedaan zou kunnen worden gemaakt;

3.2.2. Overwegende dat, zoals reeds hiervoren werd vastgesteld, eerste verzoeker in de onderhavige zaak niet blijkt op te treden namens het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, maar in persoonlijke naam, op grond van zijn persoonlijke hoedanigheid van "Nationaal Secretaris en verantwoordelijke leider van het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt"; dat ook te dezen bij het onderzoek naar de aanwezigheid van het rechtens vereiste belang in hoofde van eerste verzoeker van dat uitgangspunt dient te worden uitgegaan;

3.2.3. Overwegende dat eerste verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij het rechtens vereiste belang bij het annulatieberoep heeft, doordat het bestreden besluit een "manifeste schending" inhoudt van de prerogatieven, bedoeld in artikel 17 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en die overeenkomstig artikel 14 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de voornoemde wet van 19 december 1974 toebehoren aan de representatieve vakorganisatie waarvan hij nationaal secretaris en verantwoordelijke leider is en dat overeenkomstig artikel 72, derde lid, van het voornoemde koninklijk

besluit van 28 september 1984 de verantwoordelijke leiders van een representatieve vakorganisatie, in het bezit van een legitimatiekaart, "alle aan hun vakorganisatie toegekende prerogatieven (kunnen) uitoefenen";

3.2.4. Overwegende dat, op vraag van het bevoegde lid van het Auditoraat, eerste verzoeker een afschrift heeft toegestuurd van zijn legitimatiekaart, verleend door de diensten van de Eerste Minister, naar luid waarvan hij "als verantwoordelijk leider en op eenvoudig vertoon van deze kaart, de prerogatieven van zijn vakorganisatie (...) mag uitoefenen in alle overheidsdiensten";

3.2.5. Overwegende dat, voorzover het bestreden besluit de prerogatieven, bedoeld in artikel 17 van de voornoemde wet van 19 december 1974 en artikel 14 van het voornoemde koninklijk besluit van 28 september 1984, toebehorend aan het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, zou miskennen, eerste verzoeker derhalve van het vereiste belang doet blijken bij de vernietiging ervan; dat deze exceptie evenmin gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat de beide tussenkomende partijen in een derde exceptie opwerpen dat het annulatieberoep van beide verzoekers niet ontvankelijk is omdat zij geen beroep hebben ingesteld tegen het besluit van 29 oktober 1992 van de raad voor maatschappelijk welzijn waarbij de aanwervingsvoorwaarden voor de betrekking van O.C.M.W.-secretaris op een andere wijze werden vastgesteld dan voorheen met de vakorganisaties was overeengekomen, en dat het thans bestreden besluit daarvan "de toepassing" is;

3.3.2. Overwegende dat uit de omstandigheid dat verzoekers in het verleden niet de rechtmatigheid van de vaststelling van de aanwervingsvoorwaarden voor de betrekking van O.C.M.W.-secretaris hebben aangevochten, niet kan worden besloten dat de ene thans niet, op grond van rechtmatigheidsbezwaren die betrekking hebben op de eerbiediging van zijn vakbondsprerogatieven, de andere op grond van andere rechtmatigheidsbezwaren, niet op ontvankelijke wijze de vernietiging kunnen vorderen van de vernietiging door de minister van het besluit van de gouverneur houdende de vernietiging van de benoeming van een O.C.M.W.-secretaris; dat de derde exceptie evenzeer moet worden verworpen;

3.4.1. Overwegende dat de beide tussenkomende partijen voorts opwerpen dat het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, waarvan tweede verzoekster lid is, nog geen lid was van het syndicaal overlegorgaan toen op 14 oktober 1992 werd onderhandeld over de examens en de samenstelling van de examenjury, zodat verzoekers thans het vereiste belang missen om op te komen tegen de invulling door de raad voor maatschappelijk welzijn van wat toen werd overeengekomen;

3.4.2. Overwegende dat zoals hiervoor sub. 3.2.2. tot 3.2.5. is aangetoond eerste verzoeker belang heeft bij de vernietiging van het vernietigingsbesluit van 22 april 1994 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, althans voorzover het bestreden besluit de prerogatieven, bedoeld in artikel 17 van de meergenoemde wet van 19 december 1974 en artikel 14 van het meergenoemde koninklijk besluit van 28 september 1984, toebehorend aan het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, zou schenden; dat de omstandigheid dat eerste verzoekers vakbond op het ogenblik van de syndicale onderhandelingen over de aanwervingsvoorwaarden voor de betrekking van O.C.M.W.-secretaris nog geen lid was van het bijzon-

der onderhandelingscomité, voor de beoordeling van het belang van verzoeker niet terzake doet; dat dit gegeven ten aanzien van het belang van tweede verzoekster geen enkele weerslag heeft; dat ook deze exceptie niet opgaat;

3.5.1. Overwegende dat de beide tussenkomende partijen aanvoeren dat de beroepen van beide verzoekers niet ontvankelijk zijn, omdat zij niet voorafgaandelijk de administratieve beroepsmogelijkheden tegen het benoemingsbesluit van 20 januari 1994 van de raad voor maatschappelijk welzijn hebben uitgeput, in welk verband zij verwijzen naar artikel 112 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, op grond waarvan verzoekers eerst een "beroep" hadden moeten indienen bij de gouverneur van de provincie Antwerpen en bij de bevoegde minister; dat het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt weliswaar met een faxbericht op 30 januari 1994 bij de gouverneur van de provincie Antwerpen een "beroep" tegen het benoemingsbesluit zou hebben ingediend, maar dat dit beroep, wegens schending van een substantieel vormvoorschrift, niet rechtsgeldig is en "als onbestaande" dient te worden beschouwd; dat de tweede tussenkomende partij voorts vaststelt dat het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt met een brief van 23 maart 1994 nogmaals aan de gouverneur de vernietiging van het benoemingsbesluit heeft gevraagd, maar dat dit nieuwe verzoek ingediend werd eenenzestig dagen nadat het bestreden benoemingsbesluit werd genomen en één dag na het verstrijken van de periode van veertig dagen waarover de gouverneur beschikte om zijn toezichtsbevoegdheid uit te oefenen, zodat het bedoelde verzoek de termijn voor het indienen van een annulatieberoep bij de Raad van State niet heeft gestuit, gegevens waaruit de tweede tussenkomende partij afleidt dat de onderhavige annulatieberoepen te laat werden ingediend waardoor ze ook nog om die reden niet ontvankelijk zijn;

3.5.2.1. Overwegende dat tweede verzoekster vooreerst laat gelden dat zij tegen het voormelde benoemingsbesluit van 20 januari 1994 via het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt met een fax van 30 januari 1994 een "beroep" heeft ingesteld bij het provinciebestuur van Antwerpen en dat volgens haar niet het initiële benoemingsbesluit het voorwerp uitmaakt van haar annulatieberoep, maar wel het besluit van 22 april 1994 van de Vlaamse minister van Welzijn en Gezin houdende de vernietiging van het vernietigingsbesluit van 22 maart 1994 van de gouverneur;

3.5.2.2. Overwegende dat de tussenkomende partijen in dat verband stellen dat tweede verzoekster niet bewijst dat het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt in haar naam dat "beroep" bij de provinciegouverneur heeft ingesteld, dat een beroep dat bij de gouverneur met een faxbericht aanhangig is gemaakt, wegens schending van een substantieel vormvoorschrift niet rechtsgeldig is en als "onbestaande" dient te worden beschouwd en dat de tweede tussenkomende partij daar zelfs aan toevoegt dat verzoeksters annulatieberoep daardoor te laat is ingediend;

3.5.2.3. Overwegende dat het voorwerp van de annulatieberoepen niet de beslissing is van 20 januari 1994 van de raad voor maatschappelijk welzijn van Lint houdende de benoeming van Erik PRIMS tot O.C.M.W.-secretaris, maar wel de beslissing van 22 april 1994 van de Vlaamse minister van Welzijn en Gezin tot vernietiging van het vernietigingsbesluit van 22 maart 1994 van de gouverneur;

3.5.2.4. Overwegende dat het vernietigingsbesluit van de voornoemde minister, genomen op grond van artikel 112, derde lid, van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, een administratieve rechtshandeling is die met een

annulatieberoep kan worden bestreden; dat wijl bij wet of reglement geen georganiseerd administratief beroep tegen dat vernietigingsbesluit mogelijk is, het op een ontvankelijke wijze onmiddellijk voor de Raad van State met een annulatieberoep kan worden bestreden; dat verzoekers dit tijdig met een op 22 juni 1994 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift hebben gedaan; dat ook deze exceptie niet gegrond is;

4. Over de gegrondheid van de beroepen.

4.1.1. Overwegende dat verzoekers in hun enig middel betogen dat het bestreden vernietigingsbesluit van 22 april 1994 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin op onwettige gronden steunt omdat het besluit van de gouverneur van Antwerpen van 22 maart 1994 de benoeming van de O.C.M.W.-secretaris vernietigt; dat zij onder meer de schending aanvoeren van artikel 2, § 1, 1°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, doordat met de representatieve vakorganisaties niet voorafgaandelijk werd onderhandeld over de wijziging die bij besluit van 30 september 1993 van de raad voor maatschappelijk welzijn aan de aanwervingsvoorwaarden werd aangebracht; dat zij stellen dat het bestreden besluit ten onrechte overweegt dat het besluit van 30 september 1993 van de raad voor maatschappelijk welzijn niet aan onderhandeling met de representatieve vakorganisaties diende te worden onderworpen omdat het geen grondige wijziging inhield van de aanwervingsvoorwaarden en derhalve geen invloed heeft gehad op de uiteindelijke benoeming, dat volgens verzoekers de schrapping van de aanwezigheid van een psycholoog in de examenjury en de vervanging daarvan door een psychotechnisch onderzoek van de kandidaten "geen kleine wijziging" is van de aanwervingsvoorwaarden en "natuurlijk een zekere invloed heeft gehad op het verloop van

de examens en de uiteindelijke benoeming"; dat zij besluiten dat onderhandelingen met de representatieve vakorganisaties over deze aangelegenheid wettelijk zijn voorgeschreven en dat de raad voor maatschappelijk welzijn dit voorschrift niet eenzijdig kon terzijde schuiven;

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij van haar kant antwoordt dat de vaststelling van de mogelijkheid om de geslaagde kandidaten van het aanwervings-examen aan een psychotechnisch onderzoek te onderwerpen, dit ter vervanging van de opname van een psycholoog in de examenjury, moet worden beschouwd als "een invulling en nadere uitwerking van een oorspronkelijke beslissing", dat het gegeven dat over deze "nuancering" niet werd onderhandeld met de representatieve vakorganisaties van het personeel geen schending is van een substantiële vormvereiste en dat zulks alleszins geen reden kan zijn om het benoemingsbesluit te vernietigen, omdat het geen invloed heeft gehad op de benoeming, dat ten slotte de bepalingen van de wet van 19 december 1974 die onderhandeling en overleg voorschrijven, niet extensief mogen worden geïnterpreteerd;

4.1.3. Overwegende dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord onderlijnen dat de verwerende partij het belang van de wijziging van de aanwervingsvoorwaarden waarover niet werd onderhandeld, minimaliseert, maar terzelfder tijd in haar versie van de feiten vermeldt dat "ook de resultaten van de gewraakte psychotechnische testen (...) uiteindelijk het resultaat (hebben) bepaald", zodat van een minimale wijziging van de aanwervingsvoorwaarden volgens verzoekers geen sprake is, omdat het juist op grond van deze wijziging is dat de verwerende partij rechtvaardigt dat de benoeming afwijkt van de uitslag van het examen;

4.1.4. Overwegende dat de beide tussenkomende partijen het standpunt van de verwerende partij bijvallen dat over het besluit van 30 september 1993 van de raad voor maatschappelijk welzijn niet voorafgaandelijk diende te worden onderhandeld met de representatieve vakorganisaties omdat het geen essentiële wijziging aanbracht aan de aanwervingsvoorwaarden voor de betrekking van O.C.M.W.-secretaris en de bepalingen van de wet van 19 december 1974 die onderhandeling en overleg voorschrijven, niet extensief mogen worden geïnterpreteerd; dat naar hun oordeel het desbetreffende besluit niet meer was dan een uitdieping van de vooropgestelde doelstelling, namelijk "dat de belangrijkheid van het ambt van OCMW-secretaris zeker een psycho-technisch onderzoek rechtvaardigt. Dat het examen door een vakjury - hoe waardevol ook - feitelijk slechts een momentopname is en (te) weinig zegt over - in het algemeen gesteld - het profiel en de persoonlijkheid van de kandidaten en dat ook andere dan eng vaktechnische kwalificaties mee in de beoordeling kunnen betrokken worden"; dat de tussenkomende partijen voorts beamen dat zelfs indien de voorgeschreven onderhandeling met de representatieve vakorganisaties als een substantiële vormvereiste dient te worden beschouwd, de niet-naleving van deze vormvereiste in de onderhavige zaken niet tot de vernietiging van het benoemingsbesluit mag leiden omdat ze er geen invloed op heeft gehad, daar alle geslaagde kandidaten in het psychotechnisch onderzoek immers geschikt werden bevonden voor het ambt van O.C.M.W.-secretaris; dat de eerste tussenkomende partij ten slotte opwerpt dat eerste verzoeker er geen belang bij heeft het onderhavige onderdeel van het middel in te roepen, daar het raadsbesluit van 30 september 1993 "enkel in het belang van het OCMW was en (...) enkel de kandidaten hiertegen met goed gevolg kunnen reageren"; dat de tweede tussenkomende partij opwerpt dat tweede verzoekster geen belang heeft deze schending van de prerogatieven van de representatieve vakorganisaties op

te werpen, daar die alleen door de vakorganisaties mag worden aangevoerd;

4.1.5.1. Overwegende dat artikel 2, § 1, 1°, a), van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, luidt als volgt :

"Behoudens in de door de Koning bepaalde spoedgevallen en in de andere door Hem bepaalde gevallen, kunnen de bevoegde administratieve overheden niet dan na onderhandeling met de representatieve vakorganisaties in de daartoe opgerichte comités vaststellen :
1° grondregelingen ter zake van :
a. het administratief statuut, (...)"

dat luidens artikel 3 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot aanwijzing van de grondregelingen in de zin van artikel 2, § 1, 1°, van de wet van 19 december 1974, als grondregelingen in verband met het administratief statuut onder meer moeten worden beschouwd : "de voorwaarden waaraan men moet voldoen om als personeelslid te worden aangeworven, tot de stage toegelaten of benoemd, met inbegrip van de deelnemingsvoorwaarden voor de eventueel eraan voorafgaande vergelijkende examens, examens of proeven en de regels volgens welke de examens worden georganiseerd en de examenprogramma's worden vastgesteld";

4.1.5.2. Overwegende dat uit die wettelijke en reglementaire bepalingen volgt dat de wijziging die door het besluit van 30 september 1993 van de raad voor maatschappelijk welzijn van Lint werd aangebracht aan de aanwervingsvoorwaarden voor de betrekking van O.C.M.W.-secretaris, namelijk de schrapping van de aanwezigheid van een psycholoog in de examencommissie en de vaststelling van de mogelijkheid om de geslaagde kandidaten van het examen te onderwerpen aan een psychotechnisch onderzoek, een grondregeling betreft in verband met het administratief statuut die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vooraf-

gaandelijk aan onderhandeling met de representatieve vakorganisaties moet worden onderworpen;

4.1.5.3. Overwegende dat het door de verwerende partij en tussenkomende partijen niet betwiste gegeven dat over de regeling vervat in het voormelde besluit van 30 september 1993 van de raad voor maatschappelijk welzijn van Lint, niet voorafgaandelijk met de representatieve vakorganisaties werd onderhandeld, de schending met zich brengt van een substantieel vormvoorschrift zodat de onwettigheid van het desbetreffende besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn vaststaat; dat die onwettigheid ook de benoeming van de tweede tussenkomende partij tot O.C.M.W.-secretaris vitieert, die gesteund is op onwettig tot stand gekomen aanwervingsvoorwaarden, zodat ze ook moet worden vernietigd;

4.1.6.1. Overwegende dat aan de voormelde verplichting voor de overheid het prerogatief beantwoordt van de representatieve vakorganisaties om bij die onderhandeling te worden betrokken, zodat eerste verzoeker van het rechtens vereiste belang doet blijken om de schending van dat prerogatief in te roepen;

4.1.6.2. Overwegende dat tweede verzoekster er belang bij heeft aan te voeren dat de door de wet voorgeschreven regeling niet werd nageleefd; dat deze wettelijke regeling immers méér dan alleen maar de vaststelling betreft van een prerogatief van de representatieve vakorganisaties, daar zij aan het bestuur in de eerste plaats een gedragsregel oplegt die moet worden gevolgd wanneer het tot de vaststelling van de aanwervingsvoorwaarden voor een bepaald ambt overgaat; dat uit wat voorafgaat volgt dat de excepties met betrekking tot dit middel opgeworpen door de tussenkomende partijen niet opgaan en dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 58.584/IX-554 en 58.585/IX-555 worden gevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 22 april 1994 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin "tot vernietiging van het vernietigingsbesluit van de Gouverneur van de Provincie Antwerpen van 22 maart 1994 inzake de benoeming van de Heer Erik PRIMS tot secretaris van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Lint".

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op twaalfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig juni 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

G. BAETEMAN.